ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 22.6.2020 г.
COM(2020) 242 final

2020/0119 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета от 16 април 2018 г. за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[1] („Директивата за ДДС“) Съветът, действащ с единодушие по предложение на Комисията, може да упълномощи всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива, за да се опрости процедурата за събиране на ДДС или да се предотвратят определени форми на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане.

С писмо, заведено в Комисията на 4 декември 2019 г., Италианската република поиска разрешение да продължи да прилага дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС по отношение на изискванията за плащане и фактуриране на ДДС за доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт. Това искане предполагаше намаляване на обхвата на действащата мярка за дерогация, разрешена с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета[2], която се прилага и за доставките на стоки и услуги за дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и за списък с дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата.

Въпреки това, с писмо, заведено в Комисията на 27 март 2020 г., Италия промени искането си, като поиска обхватът на разрешението да остане същият като този, предвиден в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета, съответно с искане да се прилага дерогация от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките на стоки и услуги за органите на публичната власт, за дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и за списък с дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 5 май 2020 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Италианската република искане. С писмо от 6 май 2020 г. Комисията съобщи на Италианската република, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

След въвеждането на система от статистически проверки Италия установи, че се извършват значителни измами с ДДС по отношение на доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт. За да се преустановят тези практики, през 2014 г. Италия поиска дължимият ДДС за доставките за органи на публичната власт да не се плаща на доставчика, а по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи. Този механизъм обикновено се нарича механизъм за разделно плащане, тъй като плащането, което обикновено се превежда изцяло от клиента на доставчика (възнаграждение за доставката плюс ДДС), се разделя на: i) от една страна, възнаграждението, което се заплаща на доставчика на стоките или услугите; и, ii) от друга страна, дължимият ДДС се плаща по блокирана банкова сметка на данъчните органи.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета[3] дерогацията бе разрешена за периода до 31 декември 2017 г. С това решение се предостави разрешение на Италия да

[1] ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.
[2] ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17.
[3] ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7—8.

ползва дерогация от член 206 от Директивата за ДДС по отношение на плащането на ДДС и от член 226 от същата директива по отношение на правилата за фактуриране.

Италия поиска дерогацията за ограничен период от време, който да ѝ позволи да организира и въведе подходящи мерки на политиката за контрол и да извлече максимална полза от наличните чрез електронното фактуриране данни. Въвеждането на задължението за електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт, което дава възможност за контрол в реално време на отделните сделки и на точните суми на ДДС, които органите на публичната власт дължат за своите покупки, би трябвало да даде възможност на Италия да извършва одит на съответния сектор посредством конвенционални техники за контрол, без да е необходима дерогация от Директивата за ДДС, за да приложи мярката за разделно плащане.

Според представената от Италия информация с въвеждането на електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт данъчните органи са получили значителна информация за потока на фактурите, което е дало възможност за извършване на контрол на сделките и на съответните суми на ДДС. Друг елемент на ефективната система за контрол обаче — задължението за предаване на данъчните органи на данни за всички издадени и получени фактури — е въведен едва от 1 януари 2017 г. Необходимо е повече време, за да стане тази мярка ефективна и действително да стимулира данъкоплатците да подобрят спазването на данъчните си задължения. Следователно Италия поиска да се удължи дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт.

Освен това Италия установи случаи на отклонение от данъчно облагане в сектора на доставките за контролирани от органи на публичната власт дружества и за малка група от 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. С цел борба с отклонението от данъчно облагане и гарантиране на това, че няма да има допълнителни загуби на ДДС за публичните приходи, Италия поиска да се разшири обхватът на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС, за да се включат доставките на стоки и услуги за горепосочените субекти, които Италия е счела за толкова надеждни, колкото и органите на публичната власт. Тези субекти са дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, и списък от около 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, като общият им брой възлиза на около 2400 дружества. Италия очакваше, че разширяването на обхвата на мярката за разделно плащане, така че да бъдат включени посочените дружества, ще спомогне за справянето с проблема с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от доставчиците на съответните субекти и следователно ще увеличи приходите от ДДС.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета удължаването на дерогацията с нейния разширен обхват бе разрешено за периода до 30 юни 2020 г.

През октомври 2018 г. Италия представи доклад в съответствие с член 3, втора алинея от Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета. Според този доклад въведената в Италия мярка за разделно плащане е увеличила приходите от ДДС, като това увеличение е било по-високо от стойностите по прогнозите, направени към момента на въвеждане на мярката. Освен това в доклада се посочва, че увеличаването на ДДС кредита за доставчиците на дружествата в рамките на обхвата на разделното плащане, което произтича от прилагането на мярката, може лесно да бъде контролирано и управлявано, както и че положението във връзка с възстановяването на ДДС не се е влошило.

Механизмът за разделно плащане е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки включва наред с другото електронно фактуриране и електронното предаване на данни относно ежедневно начисляваните суми. Електронното фактуриране беше въведено от 1 юли 2018 г. по отношение на някои сектори и от 1 януари 2019 г. стана общоприложимо. Това задължение беше разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета[4]. Електронното предаване на данни за ежедневно начисляваните суми изисква от данъкоплатците, които се занимават с търговия на дребно и подобни дейности (които не включват задължения за фактуриране) да съхраняват данните за ежедневно начисляваните суми и в електронен формат и да ги предават по електронен път на *Agenzia delle Entrate*. Последното задължение стана приложимо на 1 януари 2020 г., а за данъкоплатците с оборот над 400 000 EUR — на 1 юли 2019 г. Този пакет от мерки замени други мерки за контрол и дава възможност на данъчните органи за кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и за наблюдение на техните плащания на ДДС. Последните законодателни промени въведоха задължение за незабавно предоставяне на данъкоплатците на данните относно сделките с ДДС от електронни фактури, трансграничните сделки и електронно начисляваните суми, за да бъде опростено спазването на законодателството от тяхна страна. Това ще доведе до предварителното попълване на справки-декларации за ДДС от страна на *Agenzia delle Entrate* и до изготвянето на редовни оценки на ДДС, които данъкоплатците ще могат да приемат или да допълват. Съгласно съображение 7 от горепосоченото Решение 2017/784, след като тази система бъде изцяло въведена, не би следвало да има нужда от допълнителна дерогация от Директива 2006/112/ЕО, за да се прилага мярката за разделно плащане.

Според италианските органи обаче, към настоящия момент не би било подходящо да се премахне напълно мярката за разделно плащане. Съгласно техните оценки мерките, въведени с пакета за борба с измамите, свеждат до три месеца времето, необходимо на данъчната администрация да установи наличието на евентуален случай на отклонение от данъчно облагане или измама в сравнение с първоначално необходимите 18 месеца. Въпреки това, в отсъствието на разделно плащане събирането на вземания от лицата, укриващи данъци, и лицата, извършващи данъчни измами, след извършването на проверката може да се окаже невъзможно, ако те са неплатежоспособни. Механизмът за разделно плащане, като предварителна мярка, осигурява много по-голяма ефективност.

Комисията продължава да счита, че цялостното въвеждане на пакета от мерки за борба с измамите, създаден от Италия, би следвало да сложи край на необходимостта от допълнителни дерогации от Директивата за ДДС, за да се прилага разделното плащане. Въпреки това все още е рано да се направи пълна оценка на ефективността на тези мерки поради тяхното неотдавнашно въвеждане. Общото задължително електронно фактуриране влезе в сила едва на 1 януари 2019 г., докато електронното предаване на данни относно ежедневно начисляваните суми беше изцяло въведено на 1 януари 2020 г. Поради това не може да се извърши цялостна оценка на тези мерки и тяхното въздействие върху разкриването на измами с ДДС и събирането на данъка. Следователно, при липсата на пълно прилагане на пакета за борба с измамите, е препоръчително срокът на мярката да бъде удължен за допълнителен период, тъй като премахването ѝ би могло да окаже значителен отрицателен ефект върху борбата с

[4] Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14—15).

отклонението от данъчно облагане и събирането на ДДС във връзка със секторите, включени в обхвата на мярката. Освен това, в случай че срокът на мярката не бъде удължен, дружествата, които прилагат механизма за разделно плащане, ще трябва да адаптират своите системи за фактуриране, за да се съобразят с промените. Данъчната администрация ще трябва да извърши подобни промени в своите системи. Поради трудностите, причинени от пандемията от COVID-19, пред които е изправена Италия, не е подходящо да се очаква от предприятията и данъчната администрация да предприемат тези промени в настоящия момент.

Една от последиците от мярката за разделно плащане е фактът, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Те могат да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да искат ефективно възстановяване на ДДС от страна на данъчната администрация. От друга страна, при определени условия Италия разрешава на тези доставчици да приспадат неполучения от своите клиенти ДДС от други данъчни задължения в Италия, като по този начин се намалява проблемът с паричните потоци, който в противен случай би могъл да възникне за предприятията — данъчно задължени лица в Италия.

Съгласно информацията, подадена от Италия, процедурата по възстановяване е ускорена. Исканията за възстановяване се обработват средно в рамките на 67 дни, а срокът за извършване на действителното плащане към бенефициера е около 7 дни. По време на въвеждането на мярката за разделно плащане е било предвидено данъчно задължените лица, които извършват сделки, предмет на механизма за разделно плащане, в рамките на кредита, произтичащ от такива сделки, да имат право да получават приоритетно плащането на съответните кредити по ДДС. Тази практика предполага, че исканията за възстановяване във връзка с механизма за разделно плащане се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми по отношение на неприоритетните възстановявания.

Искането, подадено от Италия и заведено в Комисията на 4 декември 2019 г., предполагаше намаляване на обхвата на действащата мярка за дерогация, тъй като беше поискано разрешение да продължи да се прилага дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС само по отношение на изискванията за плащане и фактуриране на ДДС за доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт. Въпреки това, с писмо, заведено в Комисията на 27 март 2020 г. Италия промени искането си, като поиска обхватът на разрешението да остане същият като този, предвиден в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета, съответно с искане да се прилага дерогация от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките на стоки и услуги за органите на публичната власт, за дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и за списък с дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата.

Причината за промяна на обхвата беше фактът, че междувременно бяха съобщени окончателните данни за ефективността на мярката, съгласно които ефективността на мярката е по-висока от посоченото в предходните доклади. Искането за удължаване, подадено през декември 2019 г., беше изменено с искане за удължаване на срока на действие на мярката за дерогация, разрешена с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета.

Предвид широкия обхват на дерогацията и факта, че все още съществуват опасенията на предприятията по отношение на възстановяването на ДДС, е важно да се гарантира

необходимото проследяване в рамките на тази дерогация, и по-специално по отношение на въздействието на мярката върху равнището на измамите с ДДС и върху положението във връзка с възстановяването на ДДС за данъчно задължените лица, попадащи в обхвата на дерогацията. Поради това от Италия се изисква осемнадесет месеца след влизането в сила на дерогацията да представи доклад относно процедурата по възстановяване на ДДС по отношение на положението на доставчиците (данъчно задължени лица), попадащи в обхвата на тази дерогация. По-специално, докладът следва да съдържа статистически данни за средната продължителност на срока за ефективно възстановяване на ДДС на данъчно задължените лица, като в него следва да се посочат и конкретните проблеми, които може да са възникнали в този контекст. В този доклад следва също така да се посочват различните мерки, въведени за борба с отклонението от данъчно облагане за доставките, обхванати от дерогацията, датата на влизането им в сила, както и оценка на тяхната ефективност.

Въпреки че Италия поиска разрешението да бъде удължено до 31 декември 2023 г., се предлага дерогацията да бъде разрешена за периода от 1 юли 2020 г. до 30 юни 2023 г. Този период следва да бъде достатъчен, за да се извърши пълна оценка на ефективността на приложените мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори. Освен това дотогава предприятията и данъчната администрация ще бъдат по-подготвени да предприемат необходимите адаптации в своите системи.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Дерогацията може да бъде разрешена на основание на член 395 от Директивата за ДДС, за да се опрости процедурата за събиране на ДДС или за да се предотвратят определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци. Италия поиска мярката за дерогация с цел борба с отклонението от данъчно облагане в секторите, в които са били установени измами с ДДС в продължение на години и, според данните, предоставени от Италия, мярката е била ефективна за подобряване на събирането на данъци и намаляване на измамите с ДДС в целевите сектори. Дерогацията е в съответствие с действащите разпоредби на политиката.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 на Съвета[5] на Полша бе дадено разрешение за сходна дерогация да прилага механизма за разделно плащане. Полската система за разделно плащане включва доброволен и задължителен механизъм за разделно плащане. Тази система за задължително разделно плащане обхваща доставките на стоки и услуги, заплащани с електронни банкови преводи и извършвани между данъчно задължени лица в особено рискови области по отношение на измамите с ДДС, в които са установявани измами в продължение на години. В полската система за задължително разделно плащане банката играе ролята на посредник при разделянето и прехвърля сумата, заплатена от клиента, по съответните сметки на доставчика, т.е. данъчната основа — по обичайната сметка на търговеца, а размера на ДДС — по блокираната за целите на ДДС сметка на търговеца. Средствата по блокираната сметка за целите на ДДС са притежание на данъчно задълженото лице, но неговата възможност да разполага с тях е по принцип ограничена до плащането на дължимия ДДС на данъчните органи или до плащането на ДДС по фактури, получени от доставчици.

[5] Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 на Съвета от 18 февруари 2019 г. за предоставяне на разрешение на Полша да въведе специална мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 51, 22.2.2019 г., стр. 19).

Румъния също поиска дерогация да прилага механизма за разделно плащане към доставките от някои данъчно задължени лица. Румънският механизъм за разделно плащане породи сериозна загриженост, що се отнася до неговата пропорционалност и неговата съвместимост с Договора. Поради това Комисията възрази на румънското искане[6].

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПРОЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Член 395 от Директивата за ДДС.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на която се основава, предложението е от изключителната компетентност на Европейския съюз. Съответно принципът на субсидиарност не се прилага.

• Пропорционалност

Решението се отнася до предоставяне на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

Като се има предвид, че дерогацията е ограничена по време и обхваща само публичния сектор, дружества, контролирани от органи на публичната власт, както и дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, обхватът е насочен към сектор, който създава значителни проблеми по отношение на отклонението от данъчно облагане. Поради това специалната мярка е пропорционална на поставената цел, а именно борба с отклонението от данъчно облагане.

• Избор на инструмент

Предложеният инструмент е решение за изпълнение на Съвета.

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение на Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Решението за изпълнение на Съвета е най-подходящият инструмент, тъй като негов адресат може да бъде отделна държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите страни

Не беше проведена консултация със заинтересованите страни. Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Италия, и се отнася само до тази конкретна държава членка.

• Събиране и използване на експертни становища

Не бяха необходими външни експертни становища.

[6] Съобщение на Комисията до Съвета в съответствие с член 395 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, COM/2018/666 final.

- **Оценка на въздействието**

Целта на предложението за решение за изпълнение на Съвета е да се удължи прилагането на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт, дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и за списък от около 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. Като се налага изискването дължимият ДДС да се плаща по отделна банкова сметка на данъчната администрация, основната цел на предложението за решение за изпълнение на Съвета е борбата с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от страна на доставчиците на посочените субекти. Действащата понастоящем мярка, прилагана от Италия, се оказа ефективен инструмент за тази цел.

Според предоставените от Италия данни изпълнението на мярката в нейния първоначален обхват е довело до увеличаване на плащанията с около 3,5 млрд. евро през 2015 г. Тази сума е изчислена от *Agenzia delle Entrate*, която е отчела, че за доставчиците на *Pubblica Amministrazione* (PA), за същите сделки, сумата на действително платения по-нисък ДДС за изходящи ресурси след въвеждането на механизма за разделно плащане, без увеличението на компенсациите и възстановяванията, е по-малка от плащанията, извършени от PA във връзка със същите сделки. Допълнителният анализ, извършен от Италия, показва, че този ефект е останал стабилен през следващите години. Според този анализ разширеният обхват на мярката (доставчиците на дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата) е довел до допълнително увеличение на плащанията в размер на 1,08 млрд. евро. Този първоначален ефект от мярката също така е останал стабилен през следващите години от прилагането му. Поради това общият ефект, дължащ се на прилагането на мярката, възлиза на 4,58 млрд. евро годишно.

Друг резултат, който следва да бъде взет предвид, е че доставчиците по тази система не получават ДДС от своите клиенти. Поради това те по-често ще трябва да искат ефективно възстановяване на ДДС, в случай че не могат да приспаднат този ДДС от други данъчни задължения в Италия. С цел да се избегне неблагоприятното въздействие върху тези данъчно задължени лица, още повече ако доставчиците не са установени в Италия, е от основно значение процедурата по възстановяване на ДДС да функционира правилно и без забавяния. Според Италия системата ѝ за възстановяване на ДДС работи добре и средният срок за обработка на възстановяването на ДДС е намален на 67 дни, плюс 7 дни за действителното плащане към бенефициера. При това се очаква с въведените нови правила да се реши проблемът с всяко евентуално увеличение на исканията за възстановяване на ДДС. Освен това, според предоставената от Италия информация, по време на въвеждането на мярката за разделно плащане е било предвидено данъчно задължените лица, които извършват сделки, предмет на механизма за разделно плащане, в рамките на кредита, произтичащ от такива сделки, да имат право да получават приоритетно плащането на съответните кредити по ДДС. Тази разпоредба предполага, че исканията за възстановяване във връзка с механизма за разделно плащане се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми в сравнение с неприоритетните възстановявания.

- **Основни права**

Предложението няма никакво отражение върху защитата на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Мярката няма да има отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

2020/0119 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета от 16 април 2018 г. за даване на разрешение на Италианската република да прилага специална мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност[1], и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401 на Съвета[2] на Италия беше дадено разрешение до 31 декември 2017 г. да изисква данъкът върху добавената стойност (ДДС), дължим за доставките за органите на публична власт, да се плаща от тези органи по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи. Тази специална мярка представляваше дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за плащане на ДДС и за фактуриране.

(2) С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета[3] на Италия беше разрешено да прилага специалната мярка до 30 юни 2020 г. Освен това обхватът на специалната мярка бе разширен, като в него бяха включени доставките за дружества, контролирани от централни и местни органи на публична власт по смисъла на член 2359 от Италианския граждански кодекс (*Codice Civile*), както и за дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, включени в индекса Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB).

(3) С писмо, заведено в Комисията на 4 декември 2019 г., Италия поиска това разрешение да бъде удължено до 31 декември 2023 г., а обхватът на специалната мярка да бъде ограничен само до доставките на стоки и услуги за органи на публична власт. С писмо, заведено в Комисията на 27 март 2020 г., Италия поиска да се разшири обхватът на мярката, така че тя да се прилага както за доставките на стоки и услуги, извършвани за дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, така и за дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, включени в индекса FTSE

[1] ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.
[2] ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7—8.
[3] ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17.

MIB. Следователно Италия иска специалната мярка да бъде удължена с обхват, еднакъв с този на разрешението, дадено с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784.

(4) С писмо от 5 май 2020 г. Комисията информира останалите държави членки в съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО за искането, отправено от Италия. С писмо от 6 май 2020 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

(5) Тази мярка е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Задължението за електронно фактуриране беше въведено, считано от 1 юли 2018 г. по отношение на някои сектори, а считано от 1 януари 2019 г. то стана общоприложимо. С Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета[4] задължението бе разрешено. Този пакет от мерки, включително електронното фактуриране, замени други мерки за контрол и дава възможност на данъчните органи за извършване на кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и за наблюдение на техните плащания на ДДС.

(6) В искането си Италия обяснява, че макар пакетът от приложените мерки да свежда до три месеца времето, необходимо на данъчната администрация да установи наличието на евентуален случай на отклонение от данъчно облагане или измама в сравнение с първоначално необходимите осемнадесет месеца, при липсата на разделно плащане събирането на вземания от лицата, укриващи данъци, и лицата, извършващи данъчни измами, след извършването на проверката може да се окаже невъзможно, ако те са неплатежоспособни. Механизмът за разделно плащане, като предварителна мярка, осигурява много по-голяма ефективност. Окончателните данни за ефективността на мярката показват, че ефективността на мярката е по-висока от очакваното.

(7) Една от последиците от тази мярка е фактът, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е те да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на ДДС от страна на данъчната администрация. Според представената от Италия информация, исканията за възстановяване се обработват средно в рамките на 67 дни, а срокът за извършване на действителното плащане към бенефициера е около 7 дни. По време на въвеждането на мярката за разделно плащане е било предвидено данъчно задължените лица, които извършват сделки, предмет на механизма за разделно плащане, в рамките на кредита, произтичащ от такива сделки, да имат право да получават приоритетно плащането на съответните кредити по ДДС. Тази практика предполага, че исканията за възстановяване във връзка с механизма за разделно плащане се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми по отношение на неприоритетните възстановявания.

(8) Съгласно съображение 7 от Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784, след като системата, състояща се от пакета от мерки за контрол, които Италия възнамерява

[4] Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14—15).

да прилага, бъде изцяло въведена, би следвало да отпадне необходимостта от допълнителна дерогация от Директива 2006/112/ЕО с цел прилагане на разделното плащане. Поради това Италия предостави гаранции, че няма да се стреми да поднови дерогацията, с която се разрешава прилагането на механизма за разделно плащане. Като се има предвид обаче, че е все още рано да се направи пълна оценка на ефективността на тези мерки поради неотдавнашното им въвеждане, както и с оглед на тежкия период, през който Италия преминава поради пандемията от COVID-19, което затруднява данъчно задължените лица да извършат изискваните промени в своите системи за фактуриране, както и данъчните администрации да адаптират своите, премахването на мярката би могло да има значителен отрицателен ефект върху борбата с отклонението от данъчно облагане, върху събирането на ДДС и върху административните разходи за данъчно задължените лица при сегашните обстоятелства.

(9) Исканата дерогация следва да бъде ограничена във времето, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна. Въпреки че Италия поиска разрешението да бъде удължено до 31 декември 2023 г., то следва да се удължи най-много до 30 юни 2023 г. Този период следва да бъде достатъчен, за да се извърши пълна оценка на ефективността на приложените мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори.

(10) За да се гарантира необходимото проследяване в рамките на тази дерогация, и по-специално въздействието върху възстановяването на ДДС на попадащите в обхвата на дерогацията данъчно задължени лица, в срок от 15 месеца след влизането в сила на удължаването на срока на действие на мярката за дерогация Италия следва да представи на Комисията доклад относно цялостното положение, свързано с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, и по-специално относно средната продължителност на необходимия за това възстановяване срок, както и относно ефективността на тази специална мярка и други въведени мерки за намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Докладът следва да включва списък на различните приложени мерки заедно с датата на влизането им в сила.

(11) Специалната мярка е пропорционална на поставените цели, тъй като е ограничена във времето и се прилага само за секторите, които създават значителни проблеми по отношение на отклонението от данъчно облагане. Освен това специалната мярка не води до риск от прехвърляне на случаите на отклонение от данъчно облагане към други сектори или други държави членки.

(12) Дерогацията няма да има отрицателни последици за общия размер на данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито ще окаже неблагоприятно въздействие върху формираните от ДДС собствени ресурси на Съюза.

(13) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета се изменя, както следва:

(1) В член 3 втората алинея се заменя със следното:

„В срок до 30 септември 2021 г. Италия представя на Комисията доклад относно цялостното положение във връзка с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, засегнати от мерките по членове 1 и 2, и по-специално относно средната продължителност на процедурата по възстановяване, както и относно ефективността на тази мярка и на други приложени мерки, целящи намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Този доклад включва списък на различните приложени мерки заедно с датата на влизането им в сила“;

(2) В член 5 датата „30 юни 2020 г.“ се заменя с датата „30 юни 2023 г.“.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател